

GYLDENDAL BUSINESS

Birgitte Erhardtsen

MILLIARDÆRKLUBBEN

Ideoplæg, design og tilrettelægning af omslag og indhold.

Livet på executive class

I maj 2007 fejrer De Fem deres succes med et luksuscruise langs Côte d'Azur og Formel 1-løb i Monte Carlo og præsenteres for Erik Damgaards nye kæreste.

Selv på en af det europæiske jetsets foretrukne legepladser, Monte Carlo i Monaco, blev der lagt mærke til den elegante hvide yacht i havnen. Mellem oliesheikers og hedgefond-milliardærers flydende palæer skilte det klassiske fartøj sig ud i kraft af sit fremadsøgende design og sin historie. Den 150 fod lange, nyrenoverede motoryacht Zurga var oprindelig bygget til "den røde baron", belgiske baron Al-lard. Han opvartede Europas kongelige, indflydelsesrige politikere og erhvervsfolk i 50'erne og 60'ernes sorgløse belle époque, længe før terrorhandlinger og klimændringer bortvaskede den optimisme, der prægede Europa oven på to verdenskrige. Denne majdag i 2007 lå det splendide fartøj og ventede på, at Erik Damgaard, Peter Forchhammer, Aldo Petersen, Ole Abildgaard og Mark Szigethy ankom med koner og børn fra lufthavnen i Nice for sammen at tilbringe en lille uge på Côte d'Azur.

De Fem befandt sig tæt på højen af deres succes. Få måneder efter toppede værdien af de mange børsnoterede virksomheder, de havde startet eller var aktionærer i, med en samlet markedsværdi på mere end 17 milliarder kroner og over 700 ansatte.

Det gjaldt for eksempel finanskoncernen Capinordic, som havde tiltrukket nogle af Danmarks mest kendte rigmænd, herunder ejendoms- og Parken-milliardærerne Ole Vagner og Steen Vela. Med velhavernes penge og prestige som drivmiddel havde Capinordic opkøbt en række finansvirksomheder og gennemført en stribe

kapitaludvidelser til overstrømmende applaus fra investorerne, som elskede den nye utraditionelle finanskoncern. De sidste to år var aktiekursen mere end femdoblet og havde i den grad givet baghjul til fondsbørsens top og beundrede selskaber som A.P. Møller og Novo Nordisk.

Det gjaldt også Eurotrust, hvor Erik Damgaard sad som bestyrelsesformand. Virksomheden havde efter mange omtumlede år opnået imponerende succes med en unik forretningsmodel, i hvert fald hvis man brugte aktiekursen som målestok. Den nye strategi kombinerede to af tidens hotteste forretningsområder, vindparker og ejendomme, og aktiemarkedet havde kvitteret med markante kursstigninger, der matchede markedsværdien i de gode gamle dage under it-boomet.

Peter Forchhammer, Ole Abildgaard, Erik Damgaard og Mark Szigethy nyder livet i jacuzzi'en på Zurgas dæk. I baggrunden et par af bustruerne og bavnepromenaden i Monte Carlo i Monaco i 2007.

ET GODT RÅD TIL KARSTEN REE OM MIDAS

I årene efter Samson-tiden arbejdede Lasse Lindblad også som investeringsrådgiver for Karsten Ree, der blandt andet er kendt som skydeglad ubådshæver, ejer og sælger af Den Blå Avis samt mulig investor i Amagerbanken. Karsten Ree havde i 1996 placeret to-tre millioner hos Midas, som var ejet af Lars Seier Christensen og Kim Fournais, som i dag ejer og driver Saxo Bank og er blandt de økonomiske hovedkræfter i den liberale tænketank CEPOS og partiet Liberal Alliance. Men forretningsforholdet til Midas holdt ikke, for Karsten Ree blev rasende på Midas og beskyldte Fournais og Seier Christensen for at være årsag til, at han tabte en tredjedel af sin investering. Karsten Ree anklagede Midas for at cykle rundt med kundernes penge og tage et gebyr, hver gang de handlede, indtil det investerede beløb var spist op.

Ifølge De Fems overleveringer var det Lindblad, der rådede den excentriske milliardær fra at lægge sag an mod Midas. Lasse Lindblad nærrede mistro til retssystemet. Han havde én gang været vidne til, at det kunne give bagslag at hjælpe politiet, da daværende administrerende direktør for Samson Bankieraktieselskab Ole Abildgaard smuglede den israelske storsvindlers kørekort hen til myndighederne til tjek.

I Lindblads optik var det eneste, Abildgaard fik ud af at hjælpe politiet, at Samson-folkene selv blev anklaget for bedrageri. Lindblad havde ikke nogen holdning til, hvorvidt Midas-folkene havde en dårlig forretningsmoral eller havde gjort noget ulovligt eller ej. Men han troede ikke på, at Karsten Ree ville få noget godt ud af en retssag.

Provenuet fra salget af Aqua-Wall placerede Lasse Lindblad i biotekselskabet AntibodyShop, som han etablerede i samarbejde med Statens Serum Institut og Christian Rovsing. Der opstod forskellige bakteriekulturer i vandet i en Aqua-Wall, når den var i brug på et kontor. Derfor rettede Lasse Lindblad henvendelse til Statens Serum Institut for at finde en løsning. Her traf han overlæge Claus Koch. Overlægen og den tidligere guldflipper kom godt ud af det

100

sammen. Claus Koch fortalte, at Seruminstittutet gennem tyve år havde arbejdet med såkaldte antistoffer, og instituttet havde en del forskningsprojekter i en ikke-modnet stand liggende i en stor kumrefryser. Lasse Lindblad så med det samme muligheden for at kommercialisere forskningsresultaterne, og Claus Koch var med på ideen. Institutet havde selv forsøgt at få en forretning ud af den omfattende nedfrosne viden, men havde opgivet. Lindblad og Statens Serum Institut etablerede sammen selskabet AntibodyShop, hvor instituttet indskød forskningsresultaterne med henblik på senere at opnå royalty, mens Lindblad stod for finansieringen. På et tidspunkt trådte en anden og mere kendt iværksætter, Christian Rovsing, ind som medinvestor og fik sæde i bestyrelsen. Et af de stoffer, selskabets efterhånden 12-13 ansatte arbejdede med, var NGAL, en diagnostisk biomarkør, som via en urinprøve kan prognosticere nyresvigt efter for eksempel trafikulykker i løbet af meget kort tid.

I 2006 vurderede Lasse Lindblad, at AntibodyShop havde brug for flere penge og en bedre platform at udvikle sig på. Derfor solgte han selskabet ind i en tom børsskal – fondsbørsens mindste selskab, Realinvest.dk – gennemførte en børsnotering ad bagvejen og omdøbte selskabet til BioPorto. Realinvest.dk havde et stykke tid været annonceret til salg, og denne omvendte børsnotering blev Lasse Lindblads svendestykke på konceptet, som han og De Fem anvendte flere gange. BioPorto var nu forvandlet til et børsnoteret selskab med nem adgang til kapital til at udvikle selskabets teknologier til diagnosticering af nyreskader.

I 2005 indtrådte bankmanden med det karakteristiske udseende med hår, der strittede lige så vildt som hans iltre temperament, som administrerende direktør i Capinordic, og selskabet flyttede siden ind i et stilfuldt domicil i Tuborg-bygningen på Strandvejen i Hellerup. I oktober 2006 opnåede Capinordic banklicens i løbet af bare tre måneder. Derefter blev Lasse Lindblad efter Finanstilsynets standardprocedure godkendt som *fit and proper* til at være ti procent aktionær og administrerende direktør for det nye Capinordic. Også selskabets anden storaktionær, Peter Forchhammer, blev godkendt

101

Et erhvervsikon falmer

Erik Damgaard og Anni Fønshy anbodes for rufferi, og regnskabet for Damgaards risikofyldte investeringer gøres op.

Den 16. april 2009 kunne familien Danmark opleve Erik Damgaard i en ny kulørt rolle på tv. Denne gang redegjorde han for sin medvirken i hustruens business, bordeldrift. Erik Damgaard var netop blevet løsladt efter at have tilbragt en nat i arresten i Odense, sigtet for rufferi. Ifølge politiet skulle Damgaard have hjulpet hustruen, Anni Fønshy, med at drive bordel og rådgivet hende om økonomiske spørgsmål og hjulpet med praktiske gøremål som istandsættelse af lokaler. Efter løsladelsen fortalte Damgaard det ventende prescopbud, at han tidligere havde bedt Anni Fønshy om at stoppe sine aktiviteter. Til anklagerne om hans eget bidrag til hendes bordelvirksomhed sagde han: "Hvis din kone har en frisørsalon, og toiletbrættet sidder løst, og hun så spørger, om man vil skrue det fast, så skruer man det fast." Sin kone, som han efterfølgende lagde stærk afstand til, måtte han efterlade i arresten, hvor hun blev varetægtsfængslet for tre uger.

Peter Forchhammer, Aldo Petersen, Mark Szigethy og Ole Abildgaard var ligesom kredsens omkring De Fem chokerede. Hvorfor havde Erik Damgaard ikke stoppet Anni Fønshy? Hvorfor stak han hende ikke bare ti millioner, så hun havde sine egne penge, hvis det var penge, hun ønskede? Eller gav hende midler til at starte en anden form for forretning op, hvis hun gerne ville være selvstændig? Rufferi-sagen ødelagde de sidste rester af den respekt, der havde omgivet den tidligere it-milliardærs person, og tvivlen om Erik Damgaards forretningstalent blev bekræftet, da Dagbladet Børsen

266

i juni 2008 kunne bringe indholdet af Damgaard-brødrenes endnu ikke offentliggjorte regnskaber. Kun en energisk arbejdsindsats fra Preben Damgaard og Henning Kruse Petersens side havde ifølge avisen afværget en truende betalingsstandsning i Erik Damgaard Porteføljinvest (EDP). 2008-regnskabet for EDP afslørede, hvor hårdt bankerne var gået til værks for at nedbringe Erik Damgaards låneengagementer. I løbet af 2008 blev hans kortfristede gæld reduceret fra 1,2 milliarder kroner i 2007 til 149 millioner kroner i 2008. Værdien af EDP's aktier, obligationer og kapitalandele i

Erik Damgaard og Anni Fønshy blev sommeren 2009 genforenet efter forårets brud i forbindelse med rufferisagen.

267